

แบบรายงานผลงานการพัฒนาคุณภาพต่อเนื่อง (COI)

1. ชื่อผลงาน

ภาษาไทย การพัฒนาสื่อความรู้ สำหรับผู้ปกครอง

ภาษาอังกฤษ Development of Educational Media for Parents.

2. ชื่อหน่วยงานและที่อยู่

คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ การกีดกันการพยาบาล สถาบันราชานุกูล

4737 ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

3. ปีที่ดำเนินการ 2568

4. คำสำคัญ (ระบุคำสำคัญเพื่อต่อการค้นหา ไม่เกิน 3-5 คำ)

ภาษาไทย สื่อ, ความรู้, ผู้ปกครอง

ภาษาอังกฤษ Media, Educational, Parents

5. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันราชานุกูล เป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิที่ให้บริการเฉพาะทางด้านสุขภาพจิตและจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ให้บริการตรวจวินิจฉัย บำบัด รักษา ส่งเสริม ป้องกัน และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา โดยมีวิสัยทัศน์ “สถาบันราชานุกูลเป็นเลิศด้านภาวะบกพร่องทางสติปัญญา มีคุณภาพบริการในมาตรฐานระดับสากล” ประกอบด้วยพันธกิจ 3 ประเด็น คือ 1) พัฒนาวิชาการและความเชี่ยวชาญ เพื่อเป็นศูนย์กลางเป็นเลิศด้านภาวะบกพร่องทางสติปัญญาชั้นนำของประเทศ 2) ให้บริการด้านสุขภาพจิตและจิตเวชเด็กและวัยรุ่นแบบองค์รวมในระดับตติยภูมิขั้นสูงที่มีคุณภาพ 3) สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านสุขภาพจิตและจิตเวชเด็กและวัยรุ่น เพื่อขับเคลื่อนสถาบันสู่การพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสุขภาพและการใช้โปรแกรมประยุกต์ในการให้บริการสุขภาพ พร้อมก้าวสู่มาตรฐานสุขไทย 4.0

คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ให้บริการพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกแก่เด็กที่มีปัญหาพัฒนาการไม่สมวัย ทุกโรค และทุกกลุ่มอาการ ทั้งเพศชายและเพศหญิง ช่วงอายุแรกเกิด - 6 ปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2558 โดยใช้คู่มือประเมินเพื่อช่วยเหลือเด็กปฐมวัยที่มีปัญหาพัฒนาการ (Thai Early Development Assessment for Intervention: TEDA4I) ให้บริการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัย ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้ปกครองมีความรู้ในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อเนื่องที่บ้าน มีโปรแกรมไปโรงเรียนสำหรับเด็กที่ไปโรงเรียน และโปรแกรมพื้นฐานสำหรับเด็กที่ยังไม่ได้เข้าสู่ระบบการศึกษา ด้วยระบบบริการแบบผู้ป่วยนอก ผู้ปกครองรู้ว่าเด็กมีพัฒนาการล่าช้าเพียงเล็กน้อย เนื่องจากยังสามารถเรียนในโรงเรียน

ได้ และมารับบริการตามคำแนะนำของครูที่โรงเรียน มีความเชื่อว่า เด็กจะสามารถพัฒนาได้หากมารับบริการตามนัด จากการประเมินพัฒนาการของเด็กที่มาใช้บริการ พบว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1 ด้าน ร้อยละ 100 แต่การประเมินความรู้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีความรู้ผ่านตามเกณฑ์ เพียงร้อยละ 41.18 จากการวิเคราะห์ สาเหตุของการที่ความรู้ผู้ปกครองไม่ผ่านเกณฑ์เกิดจาก 1) ระบบบริการไม่มีรูปแบบการให้ความรู้ในทิศทางเดียวกัน โดยเน้นปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง 2) ผู้รับบริการไม่ใช่คนเดิม บางครั้งผู้ที่พาเด็กมารับบริการไม่ใช่ผู้ฝึกพัฒนาการเด็ก 3) สิ่งแวดล้อม ห้องฝึกขนาดเล็ก ไม่เก็บเสียง ทำให้รบกวนผู้รับบริการห้องข้างๆ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวข้องกับความรู้อและความรอบรู้ พบว่า ปู่ย่าตายาย สามารถเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยจากประสบการณ์ แต่มีความรอบรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กไม่เพียงพอ โดยมีปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ การมีเครื่องมือสื่อสาร ในการสืบค้น ความสามารถในการอ่านเขียน และการเลี้ยงดูโดยย่า/ยาย เนื่องจากเทคโนโลยีสามารถเปิดโอกาสให้ปู่ย่าตายาย สามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูได้ง่ายขึ้น (สดับพินท์ พสุทธิณย์และคณะ, 2568) และการศึกษาของวิมลพรรณ สังข์สุขและจรรยาศรี มีหนองหว้า (2565) พบว่า การเข้าถึงบริการของผู้ปกครอง มี 3 ประเด็น คือ 1) รับรู้ว่าบุตรหลานมีพัฒนาการปกติ โดยเปรียบเทียบกับพัฒนาการของบิดามารดาหรือคนรู้จักกันตอนวัยเด็ก 2) รับรู้ว่าได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของลูกไม่เพียงพอ 3) รับรู้ว่าเป็นบทบาทของครูศูนย์เด็กเล็กและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

จากนโยบายการพัฒนางานสุขภาพจิต 2568 ของนายแพทย์กิตติศักดิ์ อักษรวงศ์ ในด้านการพัฒนา ต่อ ยอด เน้นการส่งเสริม ป้องกันปัญหาสุขภาพจิตเด็กและเยาวชน โดยพัฒนาทักษะพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในการเลี้ยงดูเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิต และความฉลาดรอบด้านของเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และเน้นการดูแลเด็กที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพจิต ให้ได้รับการค้นหาและได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที เด็กที่มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวช เข้าถึงบริการและยาจิตเวชเด็กได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ได้เห็นถึงความสำคัญของความรู้ผู้ปกครองที่มาใช้บริการ เพื่อส่งเสริมต่อให้บุตรหลานได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยใช้แนวคิด “ความรอบรู้ด้านสุขภาพจิต” หมายถึง ความสามารถของบุคคลและสังคมในการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีความรู้และมีทัศนคติที่ถูกต้อง เกี่ยวกับสุขภาพจิต ทำให้บุคคลและสังคมตระหนักถึงปัญหาสุขภาพจิต สามารถนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการตัดสินใจ เพื่อส่งเสริม ป้องกันปัญหาสุขภาพจิต และเข้ารับบริการทางสุขภาพจิต เดิมคลินิกส่งเสริมพัฒนาการ มีการให้ความรู้ตามปัญหาของผู้ปกครองเท่านั้น แต่ยังไม่มีความรู้กลางที่ต้องให้แก่ผู้รับบริการทุกคน จึงได้พัฒนาสื่อความรู้ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ความรู้เรื่องโรคความบกพร่องทางพัฒนาการ โรคออทิสติก การส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการดูแลสุขภาพจิตให้แก่ผู้ปกครอง เพื่อเพิ่มการเข้าถึงความรู้ที่ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้รับบริการที่มีปัญหาด้านพัฒนาการและสติปัญญา ตลอดจนผู้ปกครองสามารถนำความรู้ที่ถูกต้องนั้นไปใช้ในการช่วยเหลือบุตรหลานที่มีปัญหาสุขภาพจิต และสามารถอธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้

6. เป้าหมาย/ วัตถุประสงค์

- 6.1 เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการ
- 6.2 เพื่อเพิ่มช่องทางในการให้ความรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการ
- 6.3 เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรอบรู้เกี่ยวกับภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา

7. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

7.1 ชุดความรู้การส่งเสริมพัฒนาการ จำนวน 1 ชุด

7.2 ร้อยละ 80 ของผู้ปกครองมีความรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

7.3 ร้อยละ 80 ของผู้ปกครองมีความรอบรู้เกี่ยวกับภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา 80

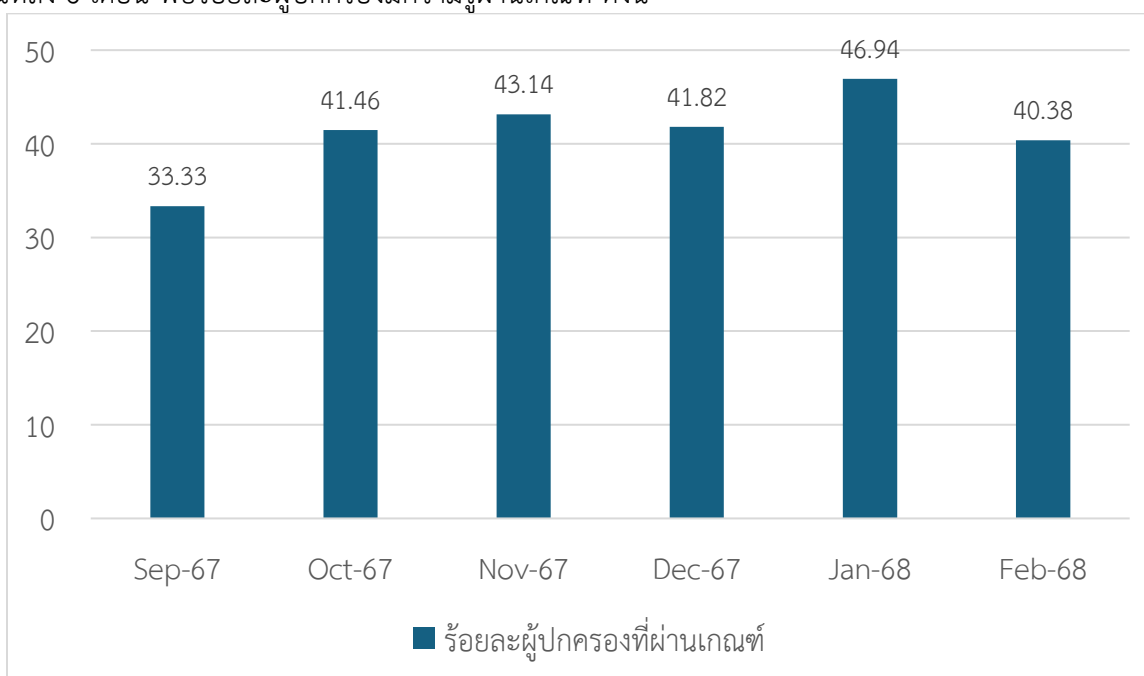
8. ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ - มิถุนายน 2568 รวม 5 เดือน

9. กิจกรรมการพัฒนา (Quality Improvement Process)

9.1 กิจกรรมก่อนลงมือแก้ไข (Pre improvement process)

9.1.1 ข้อมูลสถิติผลลัพธ์การดำเนินงานย้อนหลัง

จากการศึกษาข้อมูลผลลัพธ์เกี่ยวกับความรู้ของผู้ปกครองที่มารับบริการที่คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ย้อนหลัง 6 เดือน พบร้อยละผู้ปกครองมีความรู้ผ่านเกณฑ์ ดังนี้

แผนภูมิ ร้อยละของผู้ปกครองมีความรู้ผ่านเกณฑ์

จากตัวชี้วัดภารกิจด้านการพยาบาล เรื่องความรู้ของผู้ปกครองผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ข้อมูลผู้ปกครองที่มารับบริการที่คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ย้อนหลัง 6 เดือน มีผู้ปกครองที่มีความรู้ผ่านเกณฑ์ เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 41.18

9.1.2 การวิเคราะห์สาเหตุ

คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ได้วิเคราะห์สาเหตุ ด้วยวิธีการประชุมภายในหน่วยงาน ทบทวนสาเหตุเกี่ยวกับความรู้ของผู้ปกครองที่ไม่ผ่านเกณฑ์ พบว่า มี 3 ปัจจัยสำคัญ ดังนี้

1) ระบบบริการ ไม่มีรูปแบบการให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการไม่เป็นในทิศทางเดียวกัน เน้นปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองในแต่ละครั้งที่มารับบริการ

2) ผู้รับบริการ

- ผู้ปกครองมากกว่าร้อยละ 50 ไม่เข้ามามีส่วนร่วมในขณะฝึก
- ผู้ปกครองที่พาเด็กมารับบริการไม่ใช่คนเดิม สลับพาเด็กมารับบริการ เนื่องจากไม่สามารถทำงานต่อเนื่องได้ทุกสัปดาห์
- ผู้ที่พามารับบริการไม่ใช่ผู้ที่ฝึกพัฒนาการเด็ก

3) สิ่งแวดล้อม ห้องฝึกไม่เอื้อต่อการให้ความรู้ผู้ปกครอง ขนาดเล็กไม่เพียงพอต่อผู้รับบริการ เมื่อมีผู้ปกครองมากกว่า 2 คน ห้องไม่เก็บเสียง กรณีมีผู้รับบริการมากกว่า 2 ห้อง ทำให้ไม่สามารถสื่อสารให้ความรู้ได้อย่างเต็มที่

9.1.3 การทบทวนงานวิจัย/ ความรู้ที่เกี่ยวข้อง (สรุปมาโดยย่อ)

9.1.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา เรื่อง การรับรู้การเข้าถึงบริการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของผู้ปกครองเด็กที่มีพัฒนาการไม่สมวัยในเขตสุขภาพที่ 10 ของวิมลพรรณ สังข์สุขและจรรยาศรี มีหนองหว้า (2565) เป็นการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง กับผู้ปกครองเด็กที่มีพัฒนาการไม่สมวัย จำนวน 18 คน และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 18 คน พบว่า ด้านการรับรู้การเข้าถึงบริการของผู้ปกครอง มี 3 ประเด็น คือ 1) รับรู้ว่าบุตรหลานมีพัฒนาการปกติ โดยเปรียบเทียบกับพัฒนาการของบิดามารดาหรือคนรู้จักกันตอนวัยเด็ก 2) รับรู้ว่าได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของลูกไม่เพียงพอ 3) รับรู้ว่าเป็นบทบาทของครูศูนย์เด็กเล็กและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านการรับรู้ปัญหาและอุปสรรค มี 4 ประเด็น คือ 1) ได้รับข้อมูลพัฒนาการเด็กไม่เพียงพอ 2) การตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองยังไม่เพียงพอ 3) ไม่สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้เนื่องจากผู้ปกครองติดภารกิจ 4) สื่อให้ความรู้เรื่องการส่งเสริมพัฒนาการไม่เหมาะสมกับผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรอบรู้ในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของปู่ย่าตายาย จังหวัดจันทบุรี ของ สดับพินท์ พสุธีรัตน์, วราภรณ์ นองเนื่อง, ใจทิพย์ พร้อมดิษฐ์, วรยุทธ นาคอ้ายและวรัญญูศิลา ทรัพย์ประเสริฐ (2568) ศึกษาในปู่ย่าตายายที่เลี้ยงดูหลาย อายุแรกเกิด - 4 ปี 11 เดือน 29 วัน จำนวน 250 คน พบว่า ปู่ย่าตายาย ร้อยละ 74.40 มีความรอบรู้ในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยไม่เพียงพอ ปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายระดับความรอบรู้ในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของปู่ย่า ตายายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การมีโทรศัพท์/เครื่องมือสื่อสาร ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ การมีอาชีพเลี้ยงดูหลัก การเป็นสมาชิกกลุ่มของชุมชน การได้รับแรงสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์จากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน แรงสนับสนุนด้านการประเมินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการได้รับแรงสนับสนุนด้านอารมณ์จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 34.00 ของความแปรปรวน ($R^2 = .340$, $p < .001$) ดังนั้น บุคลากรสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยที่เหมาะสมให้กับปู่ย่า ตายาย โดยคำนึงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อศักยภาพในการเรียนรู้ และให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ ตามบริบทและความต้องการของปู่ย่า

9.1.3.2 แนวคิด/ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด “ความรู้ด้านสุขภาพ” (Health literacy) หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง เข้าใจ และใช้ข้อมูลสารสนเทศไปในทางที่จะช่วยส่งเสริมการมีสุขภาพดี (Nutbeam et al, 1993 อ้างถึงใน กองส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต, 2565))

แนวคิด “ความรู้ด้านสุขภาพจิต” (Mental Health Literacy) หมายถึง องค์ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิตที่จะช่วยให้เกิดจาก (Recognition) การจัดการ (Management) หรือ การป้องกัน (Prevention) (Jorm et al, 1997 อ้างถึงใน กองส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต, 2565))

กรมสุขภาพจิต (2562) ได้นิยาม “ความรู้ด้านสุขภาพจิต” หมายถึง ความสามารถของบุคคลและสังคมในการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีความรู้และมีทัศนคติที่ถูกต้อง เกี่ยวกับสุขภาพจิต ทำให้บุคคลและสังคมตระหนักถึงปัญหาสุขภาพจิต สามารถนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการตัดสินใจ จัดการเพื่อส่งเสริมป้องกันปัญหาสุขภาพจิต และขอรับบริการทางสุขภาพจิต

กล่าวได้ว่า คนที่มีความรู้ด้านสุขภาพจิตจะต้องมีความสามารถและทักษะที่ครอบคลุมที่จะช่วยให้จำได้รู้ได้ จัดการปัญหาสุขภาพจิตและป้องกันปัญหาสุขภาพจิตได้ โดยมีองค์ประกอบความรู้ด้านสุขภาพจิตประกอบทั้ง 6 ด้านได้แก่

- 1) ความสามารถในการตระหนักถึงความผิดปกติทางจิตหรือแตกต่างของปัญหาสุขภาพจิตที่หลากหลาย
- 2) ความรู้ในการค้นหา ข้อมูลสาระด้านสุขภาพจิต
- 3) ทัศนคติที่ส่งเสริมการตระหนักรู้และค้นหาความช่วยเหลือที่เหมาะสม
- 4) ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุ
- 5) ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพจิตด้วยตนเอง
- 6) ความรู้และความเชื่อด้านความช่วยเหลือเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญ

คุณลักษณะของคนที่มีความรู้ด้านสุขภาพจิต จะต้องมีความรู้ที่แสดงถึงความสามารถและทักษะ 6 ทักษะ ได้แก่

- 1) การเข้าถึง มีทักษะการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพจิตและบริการสุขภาพจิต สามารถหาข้อมูลสาระด้านสุขภาพจิตได้
- 2) ความเข้าใจ มีความรู้ความเข้าใจในข้อมูลสุขภาพจิต สามารถรู้ เข้าใจในเรื่องปัญหาสุขภาพจิต ปัจจัยสาเหตุได้เป็นอย่างดี
- 3) การโต้ตอบ/ซักถาม มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในเรื่องสุขภาพจิต สามารถสื่อสารให้ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ที่ต้องการ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจดูแลสุขภาพจิตของตนเอง
- 4) การตัดสินใจ มีความสามารถในการตัดสินใจด้านสุขภาพจิต โดยกำหนดทางเลือกและการปฏิบัติได้เหมาะสม เลือกทางเลือกที่จะส่งผลดีต่อสุขภาพจิตตนเอง ตั้งแต่การดูแลสุขภาพจิต การป้องกันสุขภาพจิต การเข้าถึงแหล่งช่วยเหลือ
- 5) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพจิต มีความสามารถในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนในการปฏิบัติตนให้มีพฤติกรรมสุขภาพจิตที่พึงประสงค์ จัดการสุขภาพจิตตนเองได้
- 6) การบอต่อ สามารถอธิบายให้คนอื่นเข้าใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพจิตโดยรูปแบบวิธีต่างๆ ให้ผู้อื่นยอมรับได้

9.2 การดำเนินกิจกรรมแก้ไข/ปรับปรุง

กิจกรรม	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	หมายเหตุ
1. ประชุมหน่วยงาน เพื่อค้นหาสาเหตุของการที่ผู้ปกครองความรู้ไม่ผ่านเกณฑ์	←→						
2. รวบรวมข้อมูลผู้รับบริการ ตัวชี้วัด สอบถาม ปัญหา/ความต้องการ/ลักษณะของผู้รับบริการ	←→						
3. ประชุมสรุปข้อมูลที่ได้ ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง		←→					
4. รวบรวมความรู้ และจัดทำสื่อในการให้ความรู้ผู้ปกครอง			←→				
5. นำสื่อที่ผลิตไปทดลองใช้					←→		
6. ประเมินผลจากความรู้ผู้ปกครองหลังจากได้รับสื่อร่วมกับการรับบริการตามโปรแกรม						←→	
7. สรุปและวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน						←→	
8. นำเสนอผลงาน						←→	

10. ผลการดำเนินงานหรือการประเมินผลการเปลี่ยนแปลง (Performance)

คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ได้ดำเนินกิจกรรมและประเมินผลการดำเนินงาน ดังนี้

1) ได้ชุดความรู้การส่งเสริมพัฒนาการ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

- การส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิด – 5 ปี
- ความบกพร่องทางพัฒนาการ
- โรคมอเตอร์ติด
- การผ่อนคลายความเครียด

โดยผู้ปกครองที่ใช้ชุดความรู้การส่งเสริมพัฒนาการ มีความพึงพอใจกับสื่อความรู้ฯ ระดับมากขึ้นไป

คิดเป็นร้อยละ 87

2) ทดลองใช้สื่อความรู้กับผู้ปกครองที่มาใช้บริการคลินิกส่งเสริมพัฒนาการ จำนวน 10 คน พบว่าผู้ปกครองที่มาใช้บริการร้อยละ 100 มีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเพิ่มขึ้น โดยมีผู้ปกครองที่มีความรู้ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 70

3) ร้อยละ 90 ของผู้ปกครองที่เข้าร่วมมีคะแนนความรอบรู้ด้านสุขภาพจิตมากกว่าร้อยละ 70

11. บทเรียน

11.1 ปัจจัยความสำเร็จ

- ได้ทบทวน วิเคราะห์ระบบบริการที่มีอยู่เดิม และพัฒนาสื่อใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความรู้และการรับรู้ของผู้รับบริการ

- มีคู่มือโปรแกรมการให้ความรู้ สำหรับผู้ปกครอง ของภารกิจด้านการพยาบาล สถาบันราชานุกูล ซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องสำหรับการนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับหน่วยงาน
- บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการผลิตสื่อเทคโนโลยี

11.2 ข้อเสนอแนะ

- ควรมีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของผู้ปกครอง เพื่อให้ตรงกับความต้องการ
- ควรเพิ่มกระบวนการประเมินทักษะร่วมกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

11.3 แผนการพัฒนาต่อยอด

- นำไปปรับใช้ในระบบบริการผู้ป่วย ในประเด็นการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

12. รายชื่อผู้พัฒนา/สมาชิกทีม:

1. นางสาวอนัญญา อนุพรวัฒนากิจ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หัวหน้าทีม
2. นางทิพย์เมธิ เมฆพันธุ์นารถ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สมาชิกทีม
3. นางสาวธัญลักษณ์ อ้วนแก้ว พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ สมาชิกทีม

13. ชื่อและที่อยู่ของผู้ประสานงาน สำหรับการติดต่อประสานงาน

ชื่อ นางทิพย์เมธิ เมฆพันธุ์นารถ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ที่อยู่ คลินิกส่งเสริมพัฒนาการ ภารกิจด้านการพยาบาล สถาบันราชานุกูล 4737 ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

e-mail: timate_violeta@hotmail.co.th เบอร์โทรศัพท์ 02-2488900 ต่อ 70524

เอกสารอ้างอิง

กองส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. (2565). แนวทางการเสริมสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพจิตของประชาชน. *คลังความรู้สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต*. <https://www.dmh-library.org/items/show/1536>

กิตติศักดิ์ อักษรวงศ์. (2567). นโยบายการพัฒนางานสุขภาพจิต ประจำปีงบประมาณ 2568.

<https://dmh.go.th/intranet/p2568/policyDMH2568.pdf>

วิมลพรรณ สังข์สุขและจรรยาศรี มีหนองหว้า. (2565). การรับรู้การเข้าถึงบริการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของผู้ปกครองเด็กที่มีพัฒนาการไม่สมวัยในเขตสุขภาพที่ 10. *วารสารสุขภาพและการศึกษาพยาบาล*, 28(1).

สดับพินท์ พสุธีรัตน์, วราภรณ์ นองเนื่อง, ใจทิพย์ พร้อมดิษฐ์, วรยุทธ นาคอ้าย และวรัญญาธิชา ทรัพย์ประเสริฐ. (2568). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรอบรู้ในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของปู่ย่าตายาย จังหวัดจันทบุรี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 35(1).

สถาบันราชานุกูล. (ม.ป.ป.). *ประวัติสถาบันราชานุกูล*. <https://th.rajanukul.go.th/ประวัติ/>